

[Per Hækkerup.]

over for en politik, man ved er rigtig, af rent partipolitiske grunde beslutter at stemme imod, fordi man håber, man kan slippe af med den regering, som man altså ikke anser for at være tilstrækkelig effektiv til at kunne varetage sine opgaver?

Men jeg vil gerne understrege én ting til. I denne mindretalsudtalelse siger hr. Hilmar Baunsgaard videre:

„Det radikale venstre har taget sin stilling ud fra en forventning om, at de af statsministeren bebudede indgreb over for de direkte prismæssige virkninger af devalueringen vil blive gennemført så hurtigt, at virkningerne ikke tidsmæssigt forskydes i forhold til nærværende lovforslag.“

Det var det radikale venstres repræsentant, der stod på denne talerstol og sagde: nu må regeringen være forpligtet til at komme med sine forslag, så de kan træde i kraft på et tidspunkt, så virkningerne falder sammen med avancestoploven. Nu ligger de her. Kan det radikale venstre så virkelig stemme imod disse lovforslag? Jeg må sige, at det er for mig højdepunktet af en usaglig indstilling, det radikale venstre her præsterer — hvis de virkelig gør det.

Så har vi fået at vide, at løsningen fra de radikales side skulle være den, at der skulle gennemføres besparelser. Jeg vil gerne spørge igen — for det var jo ikke muligt at få et svar af hr. Hilmar Baunsgaard forleden dag —: når hr. Hilmar Baunsgaard siger, at de foreliggende lovforslag hænger sammen, er en helhed — og det er vi enige i — og når han derefter siger: af denne helhed vil jeg tage det ene forslag ud, nemlig forslaget om engangsskatten, og erstatte det med nogle besparelser, som hr. Hilmar Baunsgaard godt ved enten er luftige eller er skadelige i forhold til den jordprisstigning, vi oplever her i landet — hvad bliver der så tilbage, hvad har hr. Hilmar Baunsgaard, hvad har det radikale venstre så at byde?

Hvis man gik ind på disse ideer om

besparelser, ville det radikale venstre så stemme for dyrtidsreguleringens indefrysning? Kan vi få et klart svar? Og ville det ikke være ensbetydende med, at det, det radikale venstre i denne situation ville gøre, var at gennemføre en ensidig foranstaltning imod lønmodtagerne, medens den kompenserende engangsbeskatning for ikke-lønmodtagere, som ligger i regeringens forslag, ikke skulle gennemføres?

Hr. Hilmar Baunsgaard har spurgt: er regeringen villig til at droppe engangsskatten? Og det spørgsmål må kun kunne forstås således — og det er altså dér, jeg gerne vil have et svar — at hvis det sker, vil hr. Hilmar Baunsgaard stemme for, at dyrtidsportionen indefrysnes. Hr. Hilmar Baunsgaard ved, at lønmodtagerorganisationerne — og det drejer sig dog om organisationer, der repræsenterer ca. halvanden million mennesker i Danmark — har sagt: vi er villige til at give afkald på dyrtidsportionen, men så må andre borgere i Danmark være med til at bære tilsvarende byrder. Og nu siger hr. Hilmar Baunsgaard, at det vil han ikke være med til. Det er en ensidig politik vendt imod lønmodtagerne, som jeg må sige at jeg undrer mig over at hr. Hilmar Baunsgaard og det radikale venstre vil være med til.

Jeg hører til de optimistiske her i samfundet, så jeg tror stadig, at hr. Hilmar Baunsgaard, når han besinder sig, og at hans parti, når de besinder sig, alligevel, når afstemningen skal foretages her i salen lidt senere på dagen, vil lade det saglige hensyn være afgørende og stemme for regeringens forslag, og jeg tror ikke, det radikale venstre vil lægge navn eller stemme til en ensidig politik, der alene forlanger, at lønmodtagerne skal ofre, medens andre ikke skal det, for at klare den nuværende situation.

Så har vi liberalt centrum — ja, vi kommer efterhånden ned i de små størrelser. Se, liberalt centrum har jo et standpunkt i dette spørgsmål, som i og for sig er interessant, for liberalt centrum siger: principielt er det rigtigt, hvad regeringen foreslår: